

In memoriam Dr. Raffay István főorvos

Szinte észrevétlenül, csak családja, barátai, volt kollegái és betegei aggódó szeretetétől kísérvé távozott körünkből egy igazi humánus orvos, aki emberségesen, szerényen és odaadóan végezte évtizedeken át munkáját.

Dr. Raffay István 1944. 04. 07-én született Pécsudvardon. Középiskolai tanulmányait a Pécsi Nagy Lajos gimnáziumban végezte, ahol 1962-ben érettségizett. 1962-ben felvételt nyert a Pécsi Orvostudományi Egyetemre, ahol 1968-ban általános orvosi diplomát szerzett. Ezután a Pécsi Bőrklínika helyezettével, ahol 1971-ben megszerezte megabőrésnemi gyógyász szakképesítést. A klínikán egyetemi gyakornokként, majd tanársegédként dolgozott 1982 végéig. Dermato-virológiai tárgyú kutatást folytatott, amely keretében az Országos Közegészségügyi Intézet Virológiai Laboratóriumában is eltöltött három hónapot. 1974-ben rövidebb tanulmányúton vett részt a Berlini Charité bőrklinikáján.

Szakmai életének jelentős fordulópontját 1983 jelentette, amikor pályázat útján kinevezést nyert az újonnan induló veszprémi megyei kórház bőrgyógyászati osztályának ve-

zetésére, amelyet nyugdíjazásáig, 2005-ig látott el. Feladata volt a 40 ágyas osztály működésének beindítása, a szakmai feltételek, felszerelések beszerzésének menedzselése, a szakdolgozók kiképzése. A későbbiekben bekapcsolódott az orvostanhallgatók gyakorlati oktatásába, a szakorvosok képzésébe. 15 kollega szerzett szakképesítést mellette, akik a gyakorlati idejüket Veszprémben töltötték.

Igényes volt szakmai munkájára, rendszeresen képezte magát, mind a hazai, mind a nemzetközi fórumokon. Több regionális bőrgyógyászati fórumot is rendezett. Elérte, hogy osztályán klinikai vizsgálatok folyhassanak, de volt ideje és energiája a házi orvosok részére is, akiknek akkreditált tanfolyamokat szervezett. A lakosság felé több tudományos ismeretterjesztő cikket írt a Veszprémi Naplóban. Bőrgyógyász szakfelügyelő főorvosként kezdetben Veszprém Megyében, majd később ellátta a Közép-Dunántúli Régióban is a szakfelügyeletet.

Rendkívüli szerénysége háttérben komoly klinikai tudás, tapasztalat és megfontoltság húzódott. Előzékenysége, udvariassága nem ismert határokat, ugyanígy segítőkészsége sem, amely munkatársai, betegei, ill. a többi ember felé irányult. Szabadságát is többször a betegnek és a kollegáinak segítésére áldozta. Felejthetetlen volt az a szokása, hogy többször is elnézést kért, jöllehet nem bántott meg senkit. Nagyon szerette a természetet. Vadász volt de, tevékenysége túlnyomó részben a vadkár elhárításban, a vetések őrzésében és természet csodálatában nyilvánult meg. Hobbija fotózás volt, témáit a természetből merítette és felvételeiről gyönyörű képeket is készített.

Aktívan részt vett a helyi közéletben, mint a város önkormányzati képviselője és mint egészségügyi bizottsági elnök. Orvosi és közéleti munkásságát számos díjjal ismerték el: „Az egészségügy kiváló dolgozója”, „Kiváló munkáért” miniszteri elismerés, „Csolnoky Ferenc Emlékérem”. Ő kapta meg elsőnek a várostól a „Perlaky díjat” az egészségügyben végzett munkájának elismeréséért.

Dr. Raffay István távoztával egy szerény, kedves, az embereket és szakmáját szerető, a természetért rajongó kollégától búcsúzunk, akinek emlékét megőrizzük szívünkben.

Barátja és utóda:

Török László és Kővágó Levente